ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Αὐγούστου 1924 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 204

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3219. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τῶν κέντρων πολυτελείας καὶ τῶν κέντρων διασκεδάσεως 1

Νομοθετικὰ διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀστυφορεσφίας διατάξεων. 2

Διατάγματα

Περὶ ἐφαρμογῆς συμβατικῶν τελῶν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς Δωδεκανήσου προερχομένων ἐμπορευμάτων καὶ λοιπῶν προϊόντων. 3

Περὶ συστάσεως Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας. (Ἀναδημοσίευσις). 4

Περὶ χορηγήσεως 20.000 χιλ)μων ἅλατος δωμηχ. χρήσ. εἰς ἐν Πειραιεῖ Γενικὴν ἑταιρ.ίαν ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς ἁλυκῆς Ἀναβύσσου. 5

Περὶ χορηγήσεως 25.000 χιλ)δων ἅλατος δωμηχ. χρήσεως εἰς τὸν ἐν Πάτραις ἐργοστασιάρχην Ν. Μάμμον ἐκ τῆς ἁλυκῆς Ταυρλήθρας Μεσολογγίου 6

Περὶ διορθώσεως τῶν κυρωθέντων πινάκων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1920. (Ἀνακοίνωσις) 7

Περὶ αὐξήσεως παγίας προκαταβολῆς Ἀστυν. Δ)σεων Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Κερκύρας 8

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ φορολαγίας τῶν κέντρων πολυτελείας καὶ τῶν κέντρων διασκεδάσεως.

Νόμος 3219

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συνταγματικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως καὶ δημοσίων θεαμάτων» προστίθενται τὰ ἑξῆς β', γ' καὶ δ' ἐδάφια:

«β'. Τὸ εἰδικὸν τοῦτο τέλος ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος διὰ τὰς ἀνωνύμους ἡμεδαπὰς καὶ ἀλλοδαπὰς Ἑταιρείας, ὧν κύριος σκοπὸς εἶνε ἡ ξενοδοχειακὴ ἐπιχείρησις, ὁρίζεται εἰς 5 ο/ο ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 150.000 ἐν συνόλῳ, ἀνὰ τρία καταστήματα τῆς αὐτῆς Ἑταιρείας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει κειμενα, τοῦ ἐτησίου τούτου τέλους αὐξανομένου κατὰ 50.000 ἐτησίως δι' ἕκαστον κατάστημα ὑπὲρ τὰ τρία.

γ'. Τὸ εἰδικὸν ἐτήσιον τέλος ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος τῶν κέντρων πολυτελείας τοῦ παρόντος ἄρθρου 2, ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων ἄρχεται τὸ πρῶτον ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους, καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν κέντρων διασκεδάσεως ἐπιτροπῆς ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ νόμου 3047, περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως, ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς:

«Αἱ δηλώσεις καὶ ἄδειαι ἐπαναλαμβάνονται καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος εἰς προθεσμίας ὁρισθησομένας διὰ Διατάγματος εἶνε δὲ προσωπικαὶ καὶ ἴδιαι δι' ἕκαστον ἢ κατάστημα.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται τὰ ἑξῆς β' καὶ γ' ἐδάφια:

«β') Διὰ τὰ κέντρα διασκεδάσεως ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων ἄρχεται τὸ πρῶτον ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους τὸ ἐτήσιον τοῦτο τέλος καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπῆς ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς λειτουργίας αὐτῶν».

Ἄρθρον 3.

Εἰς ξενοδοχεῖα ὕπνου καὶ ἑστιατόρια ἐφ' ὅσον ταῦτα ἔχουσι χαρακτηρισθῇ ὡς κέντρα πολυτελείας καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν φορολογίαν τῶν κέντρων πολυτελείας ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία ἁπλῆς ὀρχήστρας ἄνευ πληρωμῆς ἰδιαιτέρου τέλους.

Ἡ ἐν τοῖς ἄνω καταστήμασι λειτουργία ὀρχήστρας δὲν μεταβάλλει τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτῶν ἀπὸ κέντρων πολυτελείας εἰς κέντρα διασκεδάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 2 παράγρ. 1 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 9 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἐποπτῶν φόρου δημοσίων θεαμάτων κλπ.» διαγράφονται αἱ ἐν ἀρχῇ τοῦ τετάρτου στίχου λέξεις «Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων»· εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον· «Παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ δύναται ν' ἀποσπᾶται εἰς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ εἰσηγητοῦ ἢ γραμματέως α' τάξεως ὅστις καὶ ἀναπληροῖ τὸν ἀνώτερον ἐπόπτην ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.»

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐποπτῶν φόρου δημοσίων θεαμάτων κλπ., ὁ ὁριζόμενος ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 9 Ἰουλίου 1923 εἰς ἑκατὸν εἴκοσι, δύναται νὰ περιορισθῇ μέχρι τριάκοντα πέντε διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἐποπτεία τῶν φορολογικῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ δύναται νὰ ἀνατίθηται εἰς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει καθοριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ δυναμένῃ δὲ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τούτους, ὡς καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος διοριζομένους ἐπόπτας, παρέχονται ὁδοιπορικὰ ἔξοδα δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῆς ἕδρας των ἢ εἰς ἀπομεμακρυσμένα μέρη πόλεων ἢ προάστεια αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 9 Ἰουλίου 1923 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς· «Οἱ ἐπόπται λαμβάνουσι μηνιαίως μισθὸν δραχμῶν ἑπτακοσίων, προσαυξανόμενον μετὰ τριετίαν ἀνὰ δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ των.

Οἱ ἐκ τῶν ἐποπτῶν τυγχάνοντες ἅμα συνταξιοῦχοι τοῦ Δη-

μοσίου, ὧν τὸ ὅριον ἡλικίας ὁρίζεται τὸ καθωρισμένον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, λαμβάνουσι πρὸς τῷ μισθῷ, περιοριζομένῳ δι' αὐτοὺς εἰς δραχμὰς ἑξακοσίας, τήν τε σύνταξιν αὐτῶν καὶ τὴν τοῦ οἰκείου Μετοχικοῦ Ταμείου ἀνήκουσαν αὐτοῖς περίθαλψιν (μέρισμα).

Ἄρθρον 7.

Ἡ παράγραφος 5, ἡ προστεθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 1237 τοῦ 1918 «περὶ φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

Ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἐργατῶν διὰ τὴν σφράγισιν τῶν εἰσιτηρίων τῶν δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει οὐχὶ ἀνωτέρᾳ τῶν δραχμῶν εἴκοσι, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς εἴκοσι.

Ἡ τοποθέτησις αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνωτέρας ἐποπτείας καὶ τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κυροῦνται οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενόμενοι διορισμοὶ ἐργατῶν διὰ τὴν σφράγισιν εἰσιτηρίων δημοσίων θεαμάτων καὶ εἰσιτηρίων αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 8.

Προσφυγαὶ κατ' ἀποφάσεων Οἰκον. Ἐφόρων περὶ χαρακτηρισμοῦ κέντρων ὡς πολυτελείας καὶ περὶ καθορισμοῦ ἐτησίου τέλους ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος κέντρων πολυτελείας, ἀπορριφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὡς ἐκπρόθεσμοι, δύνανται νὰ συζητηθῶσιν ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ὑποβαλλομένης νέας προσφυγῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 1 καὶ 2 ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1924, αἱ δὲ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου κανονίζονται διὰ Διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Ε. Τσουδερὸς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1924.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Α. Μυλωνᾶς

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ αἰσχροκερδείας διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἰουλίου ε. ἔ. ψήφισμα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως «περὶ ἐκδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων ἀφορώντων καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν» καὶ τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ἁρμοδίας κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐνόμου Τάξεως Γενικὴ Διεύθυνσις, εἰς ἣν ὑπάγονται αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ἀγορανομίας τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

Ὡς Γενικὸς Διευθυντὴς ἀποσπᾶται ὁ Στρατιωτικὸς Δικαστικὸς Σύμβουλος α' τάξεως.

Τῶν ἐπιτροπῶν διατιμήσεων μετέχουσι, πλὴν τῶν ἤδη μελῶν αὐτῶν, καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν Εἰδικῶν Δικαστηρίων αἰσχροκερδείας, τῆς δὲ Ἐπιτροπῆς τῆς περιφερείας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου, προεδρεύων ταύτης.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν διάταγμα καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Σοφούλης

Τὰ μέλη

Γ. Ροῦσος, Α. Μυλωνᾶς, Π. Μαυρομιχάλης, Θ. Βελλιανίτης, Ε. Τσουδερὸς, Γ. Μαρῆς, Δ. Ν. Μπότσαρης, Α. Ὀρφανίδης, Α. Πρωτοσύγγελος, Γ. Κατεχάκης.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ ἐφαρμογῆς συμβατικῶν τελῶν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς Δωδεκανήσου προερχομένων ἐμπορευμάτων καὶ λοιπῶν προϊόντων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 37 τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1920 Διατάγματος «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ λοιπῶν προϊόντων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς Δωδεκανήσου ἐφαρμόζονται τὰ συμβατικὰ τέλη κατὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα εἰσαγωγὴν των ἐπ' ἀμοιβαιότητι.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Σοφούλης

Τὰ Μέλη

Γ. Ροῦσος, Α. Μυλωνᾶς, Π. Μαυρομιχάλης, Θ. Βελλιανίτης, Ε. Τσουδερός, Γ. Μαρῆς, Δ. Ν. Μπότσαρης, Α. Ὀρφανίδης, Α. Πρωτοσύγγελος, Γ. Κατεχάκης

(4)

* *Περὶ συστάσεως Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 2442 περὶ ἱδρύσεως ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας πρὸς κατασκευὴν Διδακτηρίων καθ' ἅπαν τὸ Κράτος καὶ προμήθειαν σχολικῶν ἐπίπλων καὶ διδακτικῶν ὀργάνων, τὴν ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου ε. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Α' ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας καὶ τὴν ἀπὸ μηνὸς Μαρτίου ἰδίου ἔτους ὁμοίαν τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν ἐν τῷ δήμῳ Ἀθηναίων τῶν ἑξῆς Ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας :

α') Ἐν Ἀθήναις·

1) Ταμεῖαν ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Βαράθρου ἢ Πετραλώνων, περιλαμβάνον τὰ 14ον δημοτ. σχολεῖον ἀρρένων, 14ον δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων, τὸ 11ον ἑλληνικὸν σχολεῖον ἀρρένων καὶ τὰ 26ον δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων.

2) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Φιλοπάππου ἢ Γαργαρέτας, περιλαμβάνον τὸ Ϛ' γυμνάσιον ἀρρένων, τὰ 3ον καὶ 13ον ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὸ 11ον δημοτικὸν ἀρρένων, τὸ 11ον δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων καὶ τὸ 17ον δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων.

3) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Κυνοσάργους ἢ Νέου Κόσμου, περιλαμβάνον τὰ 31ον καὶ 32ον δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων, 24ον δημοτικὸν σχολ. θηλέων καὶ τὸ μικτὸν δημοτικὸν σχολεῖον Μπραχαμίου.

4) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Σταδίου ἢ Παγκρατίου, περιλαμβάνον τὸ 15ον ἑλληνικὸν σχολεῖον ἀρρένων, τὸ 16ον καὶ 21ον δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων, 13ον δημοτικὸν σχολ. θηλέων καὶ τὰ διάφορα προσφυγικὰ σχολεῖα.

5) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Ἀμπελοκήπων, περιλαμβάνον τὸ 14ον ἑλληνικὸν σχολ. ἀρρένων, τὰ 20ὸν καὶ 22ον δημοτικὰ σχολ. ἀρρένων καὶ τὰ 18ον καὶ 27ον δημοτικὰ σχολ. θηλέων καὶ τὸ κοινὸν δημοτικὸν σχολεῖον Γουδίου.

6) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Κολωνακίου, περιλαμβάνον τὸ Μαράσλειον Διδασκαλεῖον, τὸ Γ' γυμνάσιον, τὸ 6ον ἑλληνικὸν σχολ. ἀρρένων, τὸ 1ον ἑλληνικὸν σχολεῖον θηλέων, τὸ 10ον δημοτικὸν σχολ. ἀρρένων καὶ τὰ 5ον δημοτικὸν σχολ. θηλέων.

7) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Νεαπόλεως, περιλαμβάνον τὸ Ε' γυμνάσιον, τὰ 1ον καὶ 9ον ἑλληνικὰ σχολ. ἀρρένων, τὸ 4ον ἑλληνικὸν σχολ. θηλέων, τὸ 8ον δημοτικὸν σχολ. ἀρρένων καὶ τὰ 4ον καὶ 19ον δημοτικὰ σχολ. θηλέων.

8) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Πολυτεχνείου ἢ Ἐξαρχείων, περιλαμβάνον τὸ Β' γυμνάσιον θηλέων, τὸ 4ον ἑλληνικὸν σχολ. ἀρρένων, τὰ 3ον καὶ 13ον δημοτικὰ σχολ. ἀρρένων, τὸ 7ον δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων καὶ τὸ τῆς συνοικίας Πιθαράδικα.

9) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Κυψέλης, περιλαμβάνον τὸ Η' γυμνάσιον ἀρρένων, τὸ 7ον ἑλληνικὸν σχολ. ἀρρένων, τὸ 25ον δημοτικὸν σχολ. ἀρρένων καὶ τὸ 22ον δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων.

10) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Πατησίων, περιλαμβάνον τὸ 16ον ἑλληνικὸν σχολ. ἀρρένων, τὰ 27ον καὶ 30ὸν δημοτικὰ σχολ. ἀρρένων, τὰ τῆς Ἀλυσσίδας, Γαλατσίου καὶ Ἁγίας Ζώνης καὶ τὸ 23ον δημοτικὸν σχολ. θηλέων.

11) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Ἀχαρνῶν, Βάθειας καὶ Σιδηροδρομικῶν Σταθμῶν, περιλαμβάνον τὸ Β' γυμνάσιον ἀρρένων, τὰ 2ον καὶ 17ον ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀρρένων, Β' ἑλλην. σχολεῖον θηλέων, τὰ 5ον, 6ον καὶ 18ον δημοτικὰ σχολ. ἀρρένων, τὰ 6ον, 12ον καὶ 16ον δημοτικὰ σχολ. θηλέων, τὸ 6ον ἑλληνικὸν σχολ. θηλέων, τὸ 12ον καὶ 24ον δημοτικὰ σχολ. ἀρρένων, τὸ 21ὸν δημοτικὸν σχολ. θηλέων καὶ τὸ τῶν Σεπολίων.

12) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Κεραμεικοῦ καὶ Ἱερᾶς Ὁδοῦ, περιλαμβάνον τὰ 4ον καὶ 9ον γυμνάσια ἀρρένων, τὰ 10ον καὶ 18ον ἑλληνικὰ σχολ. ἀρρένων, τὸ 7ον ἑλληνικὸν σχολ. θηλέων, τὰ 15ον, 23ον καὶ 28ον δημοτικὰ σχολ. ἀρρένων καὶ Κολωνοῦ καὶ τὰ 15ον, 9ον καὶ 20ὸν δημοτικὰ σχολ. θηλέων καὶ Κολωνοῦ θηλέων. Ὡσαύτως τὰ 19ον, 26ον καὶ 29ον δημοτικὰ σχολ. ἀρρένων, καὶ τὰ 25ον καὶ 28ον δημοτικὰ σχολ. θηλέων.

13) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Ἀδριανοῦ, Πλάκας, περιλαμβάνον τὰ Α' καὶ Ζ' γυμνάσια ἀρρένων, τὸ Α' γυμνάσιον θηλέων, τὸ 5ον ἑλληνικὸν σχολ. ἀρρένων, τὸ 3ον ἑλληνικὸν σχολ. θηλέων, τὰ 2ον καὶ 9ον δημοτικὰ σχολ. ἀρρένων, τὸ 1ον καὶ 10ον δημοτ. σχολ. θηλέων καὶ τὸ μικτὸν προσφυγικόν.

14) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Ἀγορᾶς, περιλαμβάνον τὸ Βαρβάκειον Πρακτικὸν Λύκειον, τὸ Διδασκαλεῖον Μέσης ἐκπαιδεύσεως, τὸ Τεχνικὸν Διδασκαλεῖον, τὰ 8ον καὶ 12ον ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀρρένων, τὸ 5ον ἑλληνικὸν σχολεῖον θηλέων, τὰ 1ον, 4ον καὶ 17ον δημοτικὰ σχολ. ἀρρένων, τὰ 2ον, 3ον καὶ 8ον δημοτικὰ σχολ. θηλέων.

15) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Καλλιθέας, περιλαμβάνον τὸ Διδασκαλεῖον Νηπιαγωγῶν, τὰ 1ον καὶ 2ον δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ τὸ 1ον δημοτικὸν σχολ. θηλέων.

16) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Μοσχάτου, περιλαμβάνον τὰ δημοτικὰ σχολεῖα Παραγκῶν καὶ Ρέντη.

β') Ἐν Ἡρακλείῳ·

17) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Ἡρακλείου, περιλαμβάνον τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Ἡρακλείου (Κουκουβαούνων).

γ') Ἐν Χαλανδρίῳ·

18) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Χαλανδρίου, περιλαμβάνον τὸ 1ον δημοτικὸν σχολ. ἀρρένων καὶ τὸ 1ον δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων.

δ') Ἐν Ἀμαρουσίῳ·

19) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Ἀμαρουσίου, περιλαμβάνον τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον, τὸ 1ον δημοτικὸν σχολεῖον ἀρρένων καὶ τὸ 1ον δημοτικὸν σχολ. θηλέων.

ε') Ἐν Κηφισίᾳ·

20) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Κηφισίας, περιλαμβάνον τὸ 1ον δημοτικὸν σχολ. ἀρρένων, καὶ 1ον δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων.

Ϛ') Ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ·

21) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Παλαιοῦ Φαλήρου, περιλαμβάνον τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Παλαιοῦ Φαλήρου.

22) Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Ποδαράδων, περιαμβάνον πάντα τὰ διδακτήρια (τὰ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Συνοικισμοῦ τούτου).

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀνωτέρω Ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας, περιλαμβάνεται καὶ πᾶν Διδακτήριον Μέσης καὶ Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως συσταθησόμενον ἐντὸς τῆς περιοχῆς αὐτῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

Ι. Λυμπερόπουλος

* Ἀνακηρυσσεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 89 (Τεῦχος Α') τῆς 19 Ἀπριλίου 1924 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

(5)

Περὶ χορηγίας 20.000 χιλ)μων ἅλατος βιομηχανικῆς χρήσεως εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ Γενικὴν Ἑταιρείαν Ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς ἁλυκῆς Ἀναβύσσου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν εἴκοσι χιλιάδες (20,000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ Γενικὴν Ἑταιρεαν Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν λεπτῶν δέκα (10) κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Ἀναβύσσου, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1)4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Ε. Τσουδερὸς

(6)

Περὶ χορηγίας 25.000 χιλ)μων ἅλατος βιομηχανικῆς χρήσεως εἰς τὸν ἐν Πάτραις ἐργοστασιάρχην Π. Μάμμον ἐκ τῆς ἁλυκῆς Τουρλίδος Μεσολογγίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὰ χορηγηθῶσιν ἐκ τῆς ἁλυκῆς Τουρλίδος (Μεσολογγίου) εἴκοσι πέντε χιλιάδες χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τὸν ἐν Πάτραις ἐργοστασιάρχην ζυθοποιείας Πέτρον Μάμμον διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν λεπτῶν 10 κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἀνωτέρω ἁλυκῇ, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1)4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Ε. Τσουδερὸς

(7)

* *Περὶ διορθώσεως τῶν κυρωθέντων πινάκων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1920.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὸν νόμον 480 «περὶ γενικῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους», 2) τὸ ἀπὸ 25 Μαΐου 1920 Β. Δ. «περὶ ὁρισμοῦ ἡμέρας ἐνεργείας ἀπογραφῆς κλπ.» καὶ 3) τὸ ἀπὸ 29 Μαΐου 1920 Β. Δ. «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 480 κλπ.», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Αἱ ἐκ τοῦ τέως δήμου Παρευηνίων τοῦ νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας προκύψασαι α') Κοινότης Κόντσικας ἔχουσα πραγματικὸν πληθυσμὸν 1055 κατοίκους καὶ νόμιμον πληθυσμὸν (δημόται) 1149 καὶ β') Κοινότης Τερπίτσας, ἔχουσα πραγματικὸν πληθυσμὸν 299 κατοίκους καὶ νόμιμον πληθυσμὸν 306, αἱ ἐν τοῖς διὰ τῶν Β. Δ. τῆς 31 Αὐγούστου 1921, 8 Δεκεμβρίου 1922 καὶ 30 Αὐγούστου 1923, κυρωθεῖσι πίναξι τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς πληθυσμοῦ τοῦ 1920 φερόμεναι ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ναυπακτίας, ὑπάγονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίας, διορθουμένου κατὰ ταῦτα ἀναλόγως εἰς τοὺς ἐν λόγῳ πίνακας τοῦ συνόλου πληθυσμοῦ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Π. Μαυρομιχάλης

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
Γ. Μαρῆς

(8)

Περὶ αὐξήσεως παγίας προκαταβολῆς Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Κερκύρας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 2814 «περὶ χορηγίας παγίας προκαταβολῆς πρὸς τὰς Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις τοῦ Τμήματος Ἀστυνομίας Πόλεων», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἐννόμου Τάξεως καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Αὐξάνομεν κατὰ τὴν χρῆσιν 1924—25 τὴν παγίαν προκαταβολήν·

1) τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς ἐξ 1.350.000 εἰς ἓν ἑκατομμύριον ἑπτακόσιας χιλιάδας δραχμάς.

2) τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν ἐκ 500.000 εἰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας δραχμάς, καὶ

3) τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας ἐκ 400.000 εἰς τετρακοσίας ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας δραχμάς.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Τσουδερὸς

Ἐπὶ τῆς Ἐννόμου Τάξεως
Α. Πρωτοσύγγελος

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 196 (Τεῦχος Α') τῆς 18 Αὐγούστου ε. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.